

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ο ΓΕΡΟΣ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΑΥΤΙ

(“Ένα μυθιστορηματικό περιστατικό απ’ τη δράση της ‘Υπηρεσίας ‘Αντικατασκοπείας κατά τον Εύρωπαικό πόλεμο, όπως το διηγείται ένας άνωτερος υπάλληλος της ‘Αγγλικής ‘Εντέλιγαν Σέρβις”).

ΤΣ 12 ‘Ιανουαρίου 1918, ένα τηλεφώνημα του δικηγόρου Βενιαμίν Χούφτ προκάλεσε πραγματική αναστάτωση στην υπηρεσία μας. ‘Ο δικηγόρος αυτός ήταν άνθρωπος δικός μας. Ξ’ αυτόν είχαμε αναθέσει να βρούμε τα «κλειδιά» των διαφόρων κρυπτογραφικών εγγράφων της έχθρικής κατασκοπείας που έπεφταν στα χέρια μας. ‘Ως τη στιγμή δέ, όλα έδειχναν ότι οι Γερμανοί κατασκοποί που ήταν στο Λονδίνο, δεν τόν είχαν υποψαστεί καθόλου και τόν άφριαν να δουλέψουν άνευρόχλητος.

Και πραγματικώς, ποιος μπορούσε ποτέ να φαντασθή ότι αυτό το ήσυχο γεροντάκι, που ζούσε σ’ ένα μικρό διαμέρισμα με τη μοναδική συντροφιά ενός γέροντος υπηρέτη, ήταν ένας από τους χρησιμότερους συνεργάτες μας;...

Αυτός λοιπόν ήταν ο λόγος, για τόν οποίο μάζ προσέγγισα τόσο κατάλληλη και αναστάτωση τού τηλεφώνημά του εκείνο. Με φωνή ταραγμένη ο δικηγόρος Χούφτ μάζ ειδοποίησε ότι την περασμένη νύχτα είχαν χαθεί απ’ τού γραφείου του μερικά σπουδαία έγγραφα έχθρικά, τά οποία είχε άποκρυπτογραφήσει, και μαζί μ’ αυτά ένας φάκελλος με έγγραφα δικιά μας, προοριζόμενα για τήν ‘Αμερική, για τά τά οποία ο Χούφτ προσπαθούσε να φτιάσει ένα νέο κρυπτογραφικό σύστημα.

‘Η εξαφάνισις αυτή των εγγράφων ήταν κυριολεκτικώς μυστηριώδης. ‘Ο δικηγόρος Χούφτ είχε έργαστεί τη νύχτα εκείνη ως τά μεσάνυχτα. ‘Επειτα άφησε τά χαρτιά αυτά έπάνω στο γραφείο του κι’ έβη προς να κοιμηθή. Τό άλλο πρωί τά έγγραφα δεν βρισκόταν πειά στή θέσι τους! ‘Η πόρτα τού διαμερίσματος ήταν κλειδωμένη από μέσα και άσφαλισμένη με μιά βαρεία άμπαρα. Τά παράθυρα δεν είχαν κανένα σημάδι παραβιάσεως. ‘Αλλωστε τó διαμέρισμα τού Χούφτ βρισκόταν στο τέταρτο πάτωμα τού σπιτιού κι’ έτσι δεν μπορούσε κανείς να σκαρφαλώσει απ’ έξω με κανέναν τρόπο. ‘Ούτε ήταν δυνατόν άλλωστε να άνακαλύψουμε ότι είχε μείνει τη νύχτα κανένα παράθυρο άνοιχτό, γιατί βρισκόμαστε μέσα στην καρδιά τού χειμónος.

‘Ολα αυτά μάζ είχαν φέρει σέ άμνηχανία. Πάντως, τó βέβαιον ήταν ότι τó «κόλλο» προήχθη από τούς άνηρωτους της έχθρικής κατασκοπείας, οι όποιοι είχαν μάθει τίς υπηρεσίες που μάζ προσέφερε ο δικηγόρος Χούφτ. Γι’ αυτό, φροντίσαμε άμέσως να έξουδετερώσουμε τή ζημία που μπορούσε να πάθει ή χώρα μας από τά μυστικά εκείνα έγγραφα που είχαν πέσει στα χέρια τού έχθρου.

Πέρασαν από τότε δέκα ήμερες, χωρίς να μπορούσαμε να άνακαλύψουμε τίποτε σχετικό με τή μυστηριώδη αυτή ύπόθεσι. Κι’ ή εξαφάνισις αυτή των εγγράφων θά έμενε για πάντα ένα μυστήριο άνεξήγητο, άν δεν συνέβαιναν δυό τυχαία γεγονότα, που έξοριζαν φώς στην ύπόθεσι.

***

Πολλές φορές ή ‘Αστυνομία τού Λονδίνου μάζ είχε βοηθήσει στο έργο μας, ιδίως όταν έπρόκειτο για τήν παρακολούθησι κανενός ύπόπτου άτομου. ‘Εν τούτοις, στην περίπτωσι αυτή δεν είχαμε ζητήσει τή συνδρομή της. Κάποια μέρα όμως, ο άστυνομικός έπιθεωρητής Βάρνερ, πάνω σέ μιά τυχαία συζήτησί μας, μου έλεε κάτι τι, που άπετέλεσε τó πρώτο πολύτιμο ίχνος στις άναζητήσεις μας.

Τό πρωί εκείνο είχε παρουσιαστεί στο γραφείο τού Βάρνερ μιά γοργά κυρία, απ’ αυτές που ύπενοικιάζαν δωμάτια σ’ εγγένηδες. ‘Η καλή αυτή κυρία είχε νοικιάσει πρό τριών μηνών ένα δωμάτιο σέ κάποιον κύριο, ως 35 ετών, ο όποιος φαινόταν πολύ ετξέντλεμαν. ‘Ενα άπόγευμα, ο κύριος αυτός δέχτηκε τήν έπίσκεψι ενός γέροντος φτωχοντιμένου. Στο διάστημα αυτό ή κυρία έλειψε λίγη ώρα απ’ τó σπίτι. ‘Οταν ξαναφύρισε, οι δυό άνδρες είχαν βγει έξω μαζί. Τό πράγμα αυτό δεν τής έκανε βέβαια καμιά έντύπωσι. ‘Οταν όμως έδρε να περνούν είκοσι μέρες, χωρίς ο νοικιάσης της να ξαναφανή διόλου στο σπίτι, αυτό τής φάνηκε περίεργο. Σκέφτηκε να ψάξει στήν κλάμαρά του, έλπίζοντας να βρη τίποτε που θά τής έξηγουσε τήν άπρόοπτη εξαφάνισι του.

Μέσα σ’ ένα μλόγο λοιπόν με άσπορόρουχα λερωμένα, βρήκε ένα μικρό δέμα τυλιγμένο μ’ ένα ματωμένο μαντήλι. Τό άνοιξε και έδρε μέσα ένα κομμένο ανθρώπινο αυτί!... ‘Αμέσως τότε έτρεξε στήν ‘Αστυνομία για να καταγγείλη τó άλλόκοτο αυτό γεγονός.

‘Η διήγησι αυτή τού έπιθεωρητή Βάρνερ δεν θά με βοηθούσε καθόλου να λύσω τó πρόβλημα που με βασάνιζε, άν τó άλλο πρωί δεν λάβαινα ένα τηλεφώνημα τού δικηγόρου Χούφτ, ο όποιος με ειδοποίησε ότι ο γέρος υπηρέτης τού είχε φύγει χροιά απ’ τó σπίτι, παίγοντας μαζί του και μερικά πολύτιμα αντικείμενα. Τό πράγμα αυτό ήταν άπίστευτο για ένα τόσο τίμιο υπηρέτη. ‘Ολα αυτά λοιπόν κι’ έκαναν να σχηματίσω μιά τούληρη, αλλά και έξυπνη ύπόθεσι: ‘Ο υπηρέτης τού τó είχε σκάσει απ’ τó σπίτι τού δικηγόρου, δεν ήταν εκείνος που τόν υπηρετούσε είκοσι δόλοκληρα χρόνια!... ‘Ηταν κάποιος σωσίας τού!... Κι’ άσφαλώς αυτός θά είχε κλέψει και τά πολύτιμα έγγραφα τού Χούφτ.

Για να μοιάσει όμως έντελώς με τόν άληθινό υπηρέτη, έτρεπε ο σωσίας τού αυτός να έχη τόν ένα αυτί κομμένο. Φαίνεται λοιπόν ότι ή τρεμερή αυτή έξχειρήσις έγινε στο δωμάτιο τού ένοικιαστó τής γοργάς κυρίας. Οι πραγματοποιήσιμες που έξέτασαν τó κομμένο αυτί, άπεφάνθησαν ότι ήταν αυτό γεγονός! ‘Εξ άλλου, απ’ τήν ήμερα που ο γέρος εκείνος είχε έπισκεφθεί τόν μυστηριώδη ετξέντλεμαν, ως τήν ήμερα που είχαν χαθεί τά έγγραφα απ’ τó γραφείο τού δικηγόρου Χούφτ, είχε περάσει άρκετός καιρός, άκριβώς όσος χρειαζόταν για να κλεισι ή πλήρη τού αυτιού τού ψευτοϋπηρετή που θ’ άντικαθίστασε τόν πραγματικό.

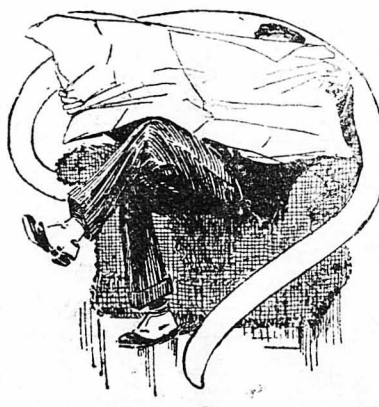
‘Επειτα από δυό ήμερες, ή ύπόθεσίς μου αυτή βγήκε άληθινή. ‘Ο πραγματικώς υπηρέτης βρήθηκε ένα πρωί δεμένος και φραγμένος σέ κάποιο άποκέντρο δρόμο τού Λονδίνου. ‘Οταν τόν άνακρίναμε, δεν μπόρέσαμε να μάθουμε τίποτε τó σπουδαίο απ’ αυτόν. Μάζ έλεε μόνον ότι τόν είχαν άρπάξει μιά νύχτα μερικó άγνωστο, τόν είχαν ρίξει μέσα σ’ ένα κλειστό αυτοκίνητο και τόν είχαν φυλάκισει έπί ένα ύψος σέ κάποιο άγνωστο και μακρινό σπίτι. ‘Ωστόσο, θυμόταν κάτι που τού είχε κάνει πολλή έντύπωσι: Κάποια μέρα δηλαδή είχε μπει στή φυλάκη τού ένας γέρος που τού έμοιάζε ύπερβολικά!...

‘Ο δυστοχιμένος υπηρέτης χρειαζόταν να μείνει έπί άρκετόν καιρό σέ μιά κλιμακή, για να συνέλθη απ’ τόν δυνατό νευρικό κλονισμό που είχε πάθει έπειτα απ’ τήν περιπέτειά του αυτή.

Με τή βοήθεια τής ‘Αστυνομίας κατορθώσαμε έπί τέλους να άνακαλύψουμε τά ίχνη τού ετξέντλεμαν, ο όποιος φαινόταν ότι ήταν ο άρχηγός όλης αυτής τής έπιχειρήσεως. ‘Αφού ο κύριος αυτός έφυγε από τó σπίτι τής γοργάς κυρίας, έμεινε για λίγον καιρό σ’ ένα κεντρικό ξενοδοχείο, με τó όνομα Ντονάτο Μπακουίντε. Τό όνομα αυτό ήταν ένα απ’ τά ψευδώνυμα που μεταχειρίζονταν κάποιος γνωστός Γερμανός κατασκοπος, ο Η. 28. ‘Από και και πέρα όμως έχάνοντο πειά τά ίχνη του. Είχε φύγει απ’ τó ξενοδοχείο, χωρίς να πη σέ κανένα που θά πήγαινε. Και φανταζόμαστε πως θά βρισκόταν πειά μακριά και θ’ άπολάμβανε, άσφαλισμένος και ήσυχος, τούς καρπούς τής έπιτυχίας του.

Δεν είχαν όμως έτσι τά πράγματα. ‘Ο Γερμανός αυτός κατασκοπος δεν είχε φύγει απ’ τó Λονδίνο. Και τρεις μήνες άργότερα, τόν ‘Απρίλιο τού 1918, κατορθώσαμε έπί τέλους να άνακαλύψουμε τó καταφύγιό του.

Μά όταν θελήσαμε να τόν πιάσουμε, προτίμησε να τινάξη τά μυαλά του στον άέρα, παρά να παραδοθή. ‘Οσο για τόν ψευτοϋπηρετή με τó κομμένο αυτί, δεν κατορθώσαμε να τόν άνακαλύψουμε ποτέ και ποτέ δεν μάθαμε ποιός ήταν...

ΠΙΚ-ΝΙΚ

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ

‘Ο Γάλλος ύγιεινολόγος Στανιεριέρ έδημοσίευσε τελευταίως τόν κάτωθι δέκαλογο, εν είδει συμβουλών κατά τής ζέσθης:

- 1) Να νίθεστε ταχτικά κάθε πρωί και έπιμέλεια.
- 2) Να ντύνεστε άπλά και να προτιμάτε άσπρα ύφάσματα.
- 3) Να περπατάτε κάτω από τή σκιά και άργά.
- 4) Να μην τρώτε φαγητά με καρκεϊώματα.
- 5) Να μην πίνετε νερό μη διυλισμένο, έστω κι’ άν διψάτε πολύ.
- 6) Να πίνετε λίγο για να μην ιδρώνετε ύπερβολικά.
- 7) Τήν ήμερα να κλείνετε καλά τά παράθυρά σας.
- 8) Τή νύχτα να τ’ άφίρετε δάνοιχτα.
- 9) Να χρησιμοποιείτε στον ύπνο σας ένα μόνο σεντόνι.
- 10) Να διαβάσετε τίς συμβουλές αυτές... πεντακόσιες φορές άκριβώς για να τίς μάθετε!...